

Паметта е жива

/есе/

В град Карлово на 18 юли 1873 год. е роден българинът Васил Иванов Кунчев, известен като Апостола на свободата. Деец на българската революционна организация, той отдава живота си за свободата на родината и за благоденствие на народа ни.

Малък остава без баща, и тогава без бащината защита започва да разчита на вуйчо си. А той му отрежда съдба на духовник. Не е за Васил това, не е за него кротко да седи и да служи в българската църква. Така насочва живота се в друга посока-посока на борба, на равенство, за освобождение и спасение на българите и родината ни. Живот отдаден на свободата на България, дела излагащи го на риск, жертвоготовност, за едничкия идеал- майка България.

Историята ни, народа ни го знае „Апостола на свободата“. Знаем кои са апостолите- пратениците, които ще проповядват и защитават вярата в доброто. Такъв си и ти „нашият Апостол“ пратен ни, за да ни събуди, за да ни покаже, че е дошло време за нова вяра. Вяра основаваща се на дълголетни основи, на извоювани десетки битки, храбри войници, на велики ханове, царе, книжовници. Вяра напоена от много майчини сълзи, пораснала от успехите и неуспехите на нашите деди, обагрена от кръвта на нашите герои.

Познаваш я, Апостоле, ти тази наша вяра! Знаеш, че тя трябва да пребъде и затова решаваш, че това е твоята мисията и ти ще бъдеш пратеника, който ще я проповядва. Да ни я припомниш, да ни я осветиш, ако сме си позволили да я забравим, да се замислим. Тя е да искаме да сме свободни, да искаме да я има България, да има равенство, да има братство, да сме отдадени на дела, а не на думи.

Да знаеш нужен си ни с твоята вяра, защото само така ние можем да се наречем достойни българи. Защото във времена размирни, трябва да се уповаваме на тази вяра, който ще ни пази и крепи, че ние сме пазим заветите ти и ще ги пазим дорде сме живи. Ще ги пазим и ще ги предаваме! За да пребъде България!

Кристиян Веселинов Костадинов 14 год.

VII^a клас

СУ „Св.св. Кирил и Методий“ гр. Смядово